

Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dotyczy budowy nowej drogi, tj. wykonania połączenia drogowego między określonymi miejscami lub miejscowościami, a także jego odbudowy i rozbudowy – wyjaśnia Ministerstwo Infrastruktury.

W wyniku wątpliwości interpretacyjnych dotyczących stosowania znowelizowanej ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194 z późn. zm.), tzw. specustawy, Ministerstwo Infrastruktury przygotowało stanowisko, które przekazało do wojewodów, a za ich pośrednictwem do zarządców dróg wszystkich szczebli administracji (pismo z 27 lutego 2009 r., Nr TA4-ab-0741-1/09, sygnowane przez ministra Cezarego Grabarczyka). Poniżej przytaczamy pełną treść tego pisma. Ponadto w załączonych nagraniach o zasadach stosowania specustawy mówi Agnieszka Krupa z Departamentu Dróg i Autostrad Ministerstwa Infrastruktury (pierwsza część dotyczy specustawy sprzed nowelizacji w 2008 r., druga – wyjaśnia przesłanki nowych przepisów; nagranie z konferencji „Rozwój infrastruktury transportowej w Polsce. Szansa dla firm budowlanych”, Warszawa, 11 marca 2009 r.).

Stanowisko Ministerstwa Infrastruktury

Specustawa zgodnie z art. 1 ust. 1, określa zasady i warunki przygotowania inwestycji w zakresie dróg publicznych, a także organy właściwe w tych sprawach. Tak więc obecnie specustawa jako przepis szczególny wyłącza zarówno przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), jak i w pewnym zakresie przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.). Zatem jeżeli przedsięwzięcie drogowe prowadzone przez zarządcę drogi spełnia

przesłanki inwestycji w zakresie dróg publicznych w rozumieniu specustawy, konieczne jest uzyskanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, która łączy w sobie zarówno elementy decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi, jak i pozwolenia na budowę.

Przy czym pojęcie „inwestycji w zakresie dróg publicznych” nie zostało zdefiniowane ani w przepisach tej ustawy, a ni w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 z późn. zm), do której odwołuje się art. 1 specustawy. Wobec tego wyjaśnienia znaczenia pojęcia „inwestycji” należy szukać w definicjach zawartych w ustawie o drogach publicznych, tj. budowy, przebudowy oraz remontu drogi. Przebudowa drogi (wykonanie robót, w których wyniku następuje podwyższenie parametrów technicznych i eksploatacyjnych istniejącej drogi, niewymagających zmiany granic pasa drogowego) i remont drogi (wykonywanie robót przywracających pierwotny stan drogi, także przy użyciu wyrobów budowlanych innych niż użyte w stanie pierwotnym) nie wymagają zmiany granic pasa drogowego, tak więc nie można uznać ich za inwestycje w rozumieniu specustawy. Ponadto przy ustalaniu zakresu przedmiotowego robót budowlanych, które wymagają zezwolenia na realizację inwestycji drogowej trzeba mieć na uwadze całość przepisów specustawy. Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej powoduje przejście własności nieruchomości nią objętych na rzecz Skarbu Państwa lub odpowiedniej jednostki samorządu terytorialnego. Zatem nie może ona dotyczyć robót budowlanych, które obejmują dotychczasowy teren pasa drogowego stanowiący już własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego.

Reasumując, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dotyczy budowy nowej drogi, tj. wykonania połączenia drogowego między określonymi miejscami lub miejscowościami, a także jego odbudowy i rozbudowy. Podkreślenia wymaga fakt, iż jeżeli inwestycja drogowa wychodzi poza granice dotychczasowego pasa drogowego i wymaga przejęcia własności nieruchomości – nawet w niewielkim stopniu – jest to rozbudowa drogi, która w myśl przepisów ustawy o drogach publicznych i ustawy Prawo budowlane jest traktowana jako budowa drogi. Dlatego też, w takich przypadkach konieczne jest uzyskanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Podobnie w przypadku, gdy teren pod inwestycję drogową polegającą na rozbudowie drogi lub wykonaniu nowego połączenia drogowego, został wyznaczony w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, obecnie zgodnie z przepisami specustawy konieczne jest uzyskanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Natomiast w sytuacji, gdy dla danej inwestycji została wydana decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego na podstawie przepisów obowiązujących do dnia 16 grudnia 2006 r. (nowelizacji specustawy rozszerzającej jej zakres na wszystkie drogi publiczne), zastosowanie znajdują przepisy dotychczasowe. Zatem inwestor po pozyskaniu gruntów niezbędnych do realizacji zadania występuje z wnioskiem o pozwolenie na budowę na podstawie ustawy – Prawo budowlane.

W świetle powyższego należy stwierdzić, że ustawa z dnia 25 lipca 2008 r. o zmianie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 154, poz. 958)

nie zmieniała dotychczasowych zasad dotyczących przygotowania i przebudowy czy remontu drogi. Nadal w przypadku wykonywania robót, w których wyniku następuje podwyższenie parametrów technicznych i eksploatacyjnych istniejącej drogi, niewymagających zmiany granic pasa drogowego (przebudowy drogi) wystarczy zgłoszenie do właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej stosownie do przepisu art. 29 ust. 2 pkt 12 ustawy Prawo budowlane. Należy mieć jednak na uwadze obowiązujący od dnia 15 listopada 2008 r. przepis art. 29 ust. 3 ustawy Prawo budowlane, który stwierdza, iż pozwolenia na budowę wymagają przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięcia mogące znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, które nie są bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynikają z tej ochrony, w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. Nr 199, poz. 1227). Przy czym ocena czy dane przedsięwzięcie polegające na przebudowie drogi publicznej wymaga uzyskania pozwolenia na budowę czy wystarczy zgłoszenie, należy do organu administracji architektoniczno-budowlanej. Powyższa zmiana Prawa budowlanego została dokonana w celu pełnego dostosowania prawa polskiego do wymogów prawa europejskiego, a w szczególności Dyrektywy Rady z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.Urz.WE.L.175 z 05.07.1985 r. z późn. zm.), jednocześnie zapewniając możliwość przeprowadzenia powtórnej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z wymogami w/w Dyrektywy. Zgodnie z przepisami tejże Dyrektywy postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko powinno zostać przeprowadzone przed zezwoleniem na inwestycję. Zezwoleniem na inwestycję w rozumieniu dyrektywy jest decyzja właściwej władzy lub władz, na podstawie której wykonawca otrzymuje prawo do wykonania przedsięwzięcia, a zatem w polskim systemie prawnym „zezwolenie na inwestycję” musi mieć formę decyzji administracyjnej.

resort-o-specustawie-cz-i

resort-o-specustawie-cz-ii